

## MEZUN KÖŞESİ

**Halime PEHLİVAN\***

Yıllar içerisinde farklı ülkeler ve farklı şehirlerde yaşama fırsatım olsa da Edirne'nin bende her zaman ayrı bir yeri oldu. Bu minik ve bir o kadar da güzel şehir benim hem ailesinden uzak bir birey olarak hayata atılmamın başlangıcı hem de Türkiye'de yaşama maceramın ilk durağı oldu. İlk geldiğim yer Trakya Üniversitesi'nin kayıt ofisi olmuştu ve ben artık bir Uluslararası İlişkiler öğrencisiydim. Lise eğitimimin bana kattığı Bulgarca, İngilizce ve bu aralar unutmaya yüz tutmuş İspanyolcam ile bu bölüm benim için adeta bir biçilmiş kaftandı.

Ailemden, arkadaşlarımdan, doğup büyüdüğüm Sofya'dan uzak yeni bir hayata adım atmıştım. Çoğu öğrenci gibi sınav dönemleri ben de neden buradayım diye varoluşsal sancılar yaşadım elbette. Sınav stresinden sabah 4:00'te tüm mahalleye yetecek kadar kurabiye pişirdiğim zamanlar da oldu... Ama bizi öldürmeyen şeyler, gerçekten bizi daha güçlü kılıyormuş. Her vize ve final sonrası buna inancım daha da güçlendi. Bu süreçte alışıldık dersler dışında çok daha fazla şey öğrendim. Güçlü yönlerimi, zayıf yönlerimi, nasıl ders çalışılır veya çalışılmaz, neyi sevdiğimi veya sevmediğimi... Tahammül sınırlarımı, vazgeçilmezlerimi ve o kadar da takmamam gerekenleri. Bunları kendi adıma sorgulamayı ve tespit etmeyi öğrendim ve geliştirdim.

Üniversitenin benim için en güzel yanı bu kadar renkli olmasıydı; Türkiye'nin bin bir yerinden insanlar hayatıma girdi, Somali'den, Kosova'dan, Arnavutluk'tan arkadaşlar edindim. Okumasını bilene herkes bir kitaptır derler ya, ben kocaman bir kütüphanenin içerisinde muhteşem insanlarla tanıştım ve çok farklı dünyalara misafir oldum. Bu tecrübeyi Erasmus sayesinde Baltık ülkelerinde yaşama fırsatım oldu. Bir pluviofil (yağmur yağmasından hoşlanan birisi) olarak, yağmurlar ülkesi Litvanya'da yaşamak başıma gelen en muhteşem deneyimlerimden biriydi.

Edirne'ye geri dönelim. Çok önemli bir nokta daha var- İlk Gripin konserime burada gittim. Bulgaristan'a pek gelmiyorlar maalesef. Peki bu son muydu? Tabii ki de hayır. Edirne bana unutulmaz bir öğrencilik hayatı sundu. Üniversite, şehir, tanıdığım insanlar ve en sevdiğim vazgeçilmezim, adeta ikinci evim olan canım kütüphanem; beni ben yapan en önemli faktörler oldular hayatımda.

Ardından yüksek lisans ile eğitim hayatıma biraz daha devam ettim ve sonrasında TRT World'ın "Across the Balkans" programında yapımcı olarak çalışmaya başladım. Şu an bu son cümleyi yazabilmek için geçtiğim süreci özetlemek isterim: 3 yıl süren muazzam bir savrulma, TOEFL, THY stajı, özel sektör deneyimleri, onlarca iş başvurusu, bitmeyen sınavlar, mülakatlar, yüksek lisans ve defalarca kendini planladığından çok uzak bir yerde bulma şoku. En sonunda sürecin en az sonuç kadar önemli olduğunun farkına varıyorsunuz. Her ne duygular, beklentiler, mutluluklar veya hüznler ile geldiyseniz buraya, bu hayatınızın en güzel dönemiymiş gibi yaşayın. Maalesef hayat size bunu borçlu değil, ama siz kendinize değer vermekle yükümlüsünüz. Çok güzel ve huzurlu bir şehirde okuyorsunuz, dünyanın her yerinden öğrencileri misafir eden ve çok renkli insanları olan bir yerdesiniz. Değerini bilip, kendinize emek vermenizi, h'leri kullanmayı unutmamanızı ve çok güzel yerlere gelmenizi dilerim! Klasik bir klişe ile bitirmeme izin verin. Einstein der ki, "Eğer bir balığı ağaca tırmanma yeteneğine göre değerlendirirseniz, bir ömür aptal olduğuna inanarak yaşayacaktır".

---

\* Trakya Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü Mezunu

Denizinizi bulana kadar durmayın ve size kendinizi yeteneksizmiřsiniz gibi hissettiren hiçbir ortama tahammül etmek zorunda hissetmeyin.

Yolunuz açık olsun arkadaşlar!